

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 269

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 aprilie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII			
5.	— Decizie privind exercitarea atribuțiilor de președinte al Senatului în perioada în care acesta asigură interimatul funcției de Președinte al României	1	
ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 190 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	2-3	3-5	
		Hotărârea nr. 1 din 20 aprilie 2007 privind constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României	6-8

DECIZII

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

DECIZIE

**privind exercitarea atribuțiilor de președinte al Senatului
în perioada în care acesta asigură interimatul
funcției de Președinte al României**

În conformitate cu prevederile art. 40 alin. (3) din Regulamentul Senatului,

președintele Senatului d e c i d e :

Articol unic. — În perioada asigurării interimatului funcției de Președinte al României, atribuțiile președintelui Senatului vor fi exercitate de domnul senator Doru Ioan Tărăcilă, vicepreședinte al Senatului.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

București, 20 aprilie 2007.
Nr. 5.

ACTE ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Cristina Cătălina Turcu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan David în Dosarul nr. 4.252/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.194 D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Szilvassy Ecaterina Irina și Szilvassy Gheorghe Adalbert în Dosarul nr. 1.025/97/2006 (2.838/2006) al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor sus-menționate, având în vedere obiectul identic al excepțiilor ridicate.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.194 D/2006 la Dosarul nr. 2.004 D/2006, care este primul înregistrat.

Președintele constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat a fost adoptat ținându-se cont de situația concretă a bunurilor, fără a se institui un tratament juridic diferențiat persoanelor îndreptățite la măsuri reparatorii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 28 iulie 2006 și din 18 octombrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 4.252/2006 și nr. 1.025/97/2006 (2.838/2006), **Tribunalul Timiș — Secția civilă și Tribunalul Hunedoara — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.**

Excepția a fost ridicată de Ioan David, Szilvassy Ecaterina Irina și Szilvassy Gheorghe Adalbert în cauze având ca obiect contestații împotriva dispozițiilor emise de primari prin care au fost respinse, în temeiul art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, cererile de acordare a despăgubirilor pentru bunurile confiscate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44, precum și ale art. 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În acest sens arată că prin textul de lege criticat sunt exceptați de la acordarea despăgubirilor cetățenii îndreptății la măsuri reparatorii pentru utilajele și instalațiile preluate odată cu imobilul care au fost înlocuite, casate sau distruse. Se creează astfel o discriminare a acestora în raport cu cealaltă categorie de cetățeni, ale căror utilaje și instalații preluate odată cu imobilul nu au fost înlocuite, casate sau distruse.

Tribunalul Timiș — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, întrucât art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 are caracter discriminatoriu, „înlăturând cetățenii ale căror bunuri au fost preluate în mod abuziv de la măsurile reparatorii în cazul în care aceste bunuri au fost înlocuite, casate sau distruse“.

Tribunalul Hunedoara — Secția civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „legiuitorul român nu a prevăzut forma de restituire a instalațiilor și utilajelor devenite imobile prin încorporare, prin echivalent, de aceea a stipulat în mod expres condiția ca acestea să nu fie înlocuite, casate sau distruse“.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că legiuitorul a ținut seama la adoptarea textului de lege criticat de situațiile practice care nu pot fi rezolvate prin acordarea unor sume de bani în echivalent, deoarece prin scurgerea unei perioade îndelungate de timp valoarea bunurilor utilaje și instalații, imobile prin încorporare, nu mai poate fi determinată de vreme ce acestea nu mai există.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de

judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, care au următorul conținut: „*Măsurile reparatorii privesc și utilajele și instalațiile preluate de stat sau de alte persoane juridice odată cu imobilul, în afară de cazul în care au fost înlocuite, casate sau distruse.*”

Aceste dispoziții sunt considerate de autorii excepției ca fiind neconstituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) privind egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice și ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate privată din Legea fundamentală, precum și ale art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția, Curtea constată că asupra constituționalității prevederilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001, prin raportare la dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) și ale art. 44, s-a pronunțat prin Decizia

nr. 43 din 7 februarie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, și prin Decizia nr. 668 din 10 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 21 noiembrie 2006.

Curtea a reținut, în esență, următoarele:

Legiuitorul este liber să opteze în privința sferei bunurilor pentru care stabilește măsuri reparatorii, precum și a întinderii și a modalității de acordare a acestora. Textul de lege examinat nu instituie tratament juridic diferit pentru anumite categorii de cetățeni aflate în situații identice, ci are în vedere situația concretă a bunurilor preluate.

Totodată, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel anumite limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Așa fiind, prin reglementarea dedusă controlului, legiuitorul nu a făcut decât să dea expresie acestor imperative, în limitele și potrivit competenței sale constituționale.

Pentru aceleași motive nu poate fi reținută nici critica privind încălcarea art. 1 privind protecția proprietății din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Ioan David în Dosarul nr. 4.252/2006 al Tribunalului Timiș — Secția civilă și de Szilvassy Ecaterina Irina și Szilvassy Gheorghe Adalbert în Dosarul nr. 1.025/97/2006 (2.838/2006) al Tribunalului Hunedoara — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Cristina Cătălina Turcu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 209

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător

Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bana-n” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 6.689/R/CA/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, apreciind că acestea nu contravin prevederilor constituționale, și, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate referitoare la prevederile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, întrucât acestea nu au legătură cu soluționarea cauzei.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 6.689/R/CA/2006, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bana-n” — S.R.L. din Lugoj.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textele de lege criticate contravin, în ordinea invocării lor, prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8), art. 45, art. 16 alin. (1), art. 1 alin. (3), art. 21, 20, art. 21 alin. (3) și art. 11 raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece sunt ambigue și ar fi trebuit să prevadă aplicarea sancțiunii contravenționale în sarcina importatorului sau producătorului, și nicidecum în sarcina celui care comercializează produsele, întrucât acestuia din urmă i se îngrădește astfel dreptul de a efectua acte și fapte de comerț pentru culpa altuia. Totodată, se consideră că statul român ar trebui, pe de o parte, să ia măsuri ca de la producător sau importator să nu intre pe piață produse accizabile marcate necorespunzător sau cu marcaje false, iar pe de altă parte, să nu sancționeze un simplu comerciant de bună-credință care a cumpărat astfel de produse în scop de revânzare.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate sunt în acord cu Legea fundamentală și cu reglementările internaționale invocate de autorul excepției.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale referitoare la dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, și ale art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 21 ianuarie 2005, care au următorul cuprins:

— Art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003: „*Constituie contravenții următoarele fapte: [...]*

c) deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, potrivit titlului VII din Codul fiscal, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false“;

— Art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999: „*(1) Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică agenților economici, cu excepția celor prevăzute la lit. d), astfel:*

a) faptele prevăzute la art. 10 lit. c), e), f), g) și o) se sancționează cu amendă de la 20 milioane lei la 40 milioane lei;

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), i), j), e) și m) se sancționează cu amendă de la 80 milioane lei la 400 milioane lei;

c) faptele prevăzute la art. 10 lit. h), k) și n) se sancționează cu amendă de la 400 milioane lei la 1 miliard lei.

(2) Contravențiile prevăzute la art. 10 lit. d), aplicabile persoanelor fizice, se sancționează cu amendă de la 8 milioane lei la 40 milioane lei.

(3) Sumele găsite la punctele de vânzare a bunurilor sau de prestare a serviciilor aparținând agenților economici prevăzuți la art. 1 alin. (1), care nu pot fi justificate prin datele înscrise în documentele emise cu aparate de marcat electronice fiscale, în registrul special, menționat la art. 1 alin. (4), ori prin facturi fiscale, după caz, sunt considerate fără proveniență și se confiscă, făcându-se venit la bugetul de stat. De asemenea, se confiscă sumele încasate din livrarea de bunuri ori prestarea de servicii după suspendarea activității agenților economici, potrivit art. 14.“

În susținerea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia apreciază că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (1), (2) și (8), art. 45, art. 16 alin. (1), art. 1 alin. (3), art. 21, art. 20, art. 21 alin. (3) și art. 11 raportat la art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. În ceea ce privește dispozițiile art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, se constată că acestea au mai format obiectul controlului de constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 119 din 16 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 264 din 23 martie 2006, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate, a constatat că textul legal criticat stabilește faptul că deținerea în afara antrepozitului fiscal sau comercializarea pe teritoriul României a produselor accizabile supuse marcării, fără a fi marcate sau marcate necorespunzător ori cu marcaje false, constituie contravenție.

De asemenea, Curtea a observat că, potrivit art. 203 din Codul fiscal, responsabilitatea marcării revine antrepozitarilor autorizați [persoana fizică sau juridică autorizată de autoritatea fiscală competentă, în exercitarea activității acesteia, să producă, să transforme, să dețină, să primească și să expedieze produse accizabile, într-un antrepozit fiscal — art. 163 lit. e) din Codul fiscal] sau importatorilor. Totodată, Codul fiscal, la art. 296¹ alin. (1) lit. h), stabilește că marcarea cu marcaje false a produselor accizabile supuse marcării ori deținerea în antrepozitul fiscal a produselor marcate în acest fel constituie infracțiune. Astfel, coroborând textele legale de mai sus, Curtea a constatat că atât cel ce marchează cu marcaje false produsele accizabile supuse marcării sau deține în antrepozitul fiscal produse marcate în acest fel, cât și cel care deține în afara antrepozitului fiscal sau comercializează pe teritoriul României produse accizabile supuse marcării, fără a fi marcate, necorespunzător marcate sau cu marcaje false, sunt sancționați, prima faptă constituind infracțiune, iar cea de-a doua, contravenție.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea Comercială „Bana-n” — S.R.L. din Lugoj în Dosarul nr. 6.689/R/CA/2006 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

2. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de același autor în același dosar al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Este, de altfel, o soluție legislativă care sancționează aceste fapte săvârșite cu vinovăție, orice încălcare a legii impunând o sancțiune în raport cu gravitatea faptei săvârșite.

Totodată, în aceeași decizie, Curtea a reținut că aceste măsuri au fost instituite pentru a lupta eficient împotriva evaziunii fiscale, ceea ce nu îngrădește cu nimic libertatea comerțului și nici protejarea intereselor naționale în activitatea economică, ci, dimpotrivă, stabilește un cadru legal, clar și precis, în care să se desfășoare schimburile comerciale cu protejarea intereselor economice naționale. Astfel, măsura în cauză protejează și concurența loială, neîngăduind intrarea pe piață a unor produse accizabile care eludează cadrul legal în domeniu. De altfel, accesul liber la o activitate economică nu exclude, ci, dimpotrivă, implică stabilirea unor limite de exercitare a libertății economice, cu specificarea faptelor ilicite prejudiciabile pentru societate sau terți.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția pronunțată prin decizia menționată, cât și considerentele care au fundamentat-o sunt valabile și în prezenta cauză.

II. Cu privire la dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, se reține că obiectul litigiului dedus instanței de judecată care a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate este soluționarea recursului prin care autorul excepției contestă Sentința civilă nr. 1.125/2006, pronunțată de Judecătoria Lugoj, privind soluționarea plângerii sale contravenționale la procesul-verbal nr. 0173623 din 30 septembrie 2006, prin care a fost sancționat pentru săvârșirea faptei prevăzute de art. 190 alin. (1) lit. c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003.

Astfel, având în vedere că soluționarea cauzei deduse instanței de judecată nu depinde de dispozițiile art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 și că, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra excepției de neconstituționalitate „care are legătură cu soluționarea cauzei”, excepția urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

HOTĂRÂREA Nr. 1

din 20 aprilie 2007

privind constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Claudia Miu	— prim-magistrat-asistent

Pe rol se află cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României, formulată de președintele Camerei Deputaților, domnul Bogdan Olteanu, care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din data de 19 aprilie 2007, în care a fost adoptată hotărârea de suspendare din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu.

De asemenea, pe rol se mai află contestația formulată de domnul Traian Băsescu, prin care solicită să se constate neîndeplinirea condițiilor procedurale de suspendare a sa din funcția de Președinte al României.

CURTEA

Cu Adresa nr. 1.041/1/B.O. din 20 aprilie 2007, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.762 la 20 aprilie 2007, domnul Bogdan Olteanu, președintele Camerei Deputaților, care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din data de 19 aprilie 2007, în care a fost adoptată hotărârea de suspendare din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu, a comunicat Curții Constituționale faptul că în acea ședință s-a hotărât suspendarea din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu. Suspendarea s-a hotărât în temeiul dispozițiilor art. 95 din Constituție și ale art. 66—68 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

Se menționează că, în ședința comună care a avut pe ordinea de zi acest unic punct, s-au prezentat următoarele documente:

— propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, Traian Băsescu, semnată de 182 de deputați și senatori;

— raportul Comisiei comune de anchetă a Parlamentului României, ca urmare a propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României;

— Avizul consultativ nr. 1 din 5 aprilie 2007 al Curții Constituționale.

Pe marginea materialelor prezentate au avut loc dezbateri, luând cuvântul senatori și deputați din toate grupurile parlamentare, precum și parlamentari independenți, iar hotărârea de suspendare din funcția de Președinte al României a fost supusă votului secret, cu bile.

În urma exprimării votului a rezultat că, din totalul de 465 deputați și senatori, și-au exprimat votul un număr de 440 parlamentari, din care 322 pentru hotărârea de suspendare, 108 împotriva, iar 10 voturi au fost declarate nule, potrivit procesului-verbal de constatare a votului.

În Adresa nr. 1.041/1/B.O. din 20 aprilie 2007 se mai precizează că Președintele României, Traian Băsescu, a fost invitat să participe la ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din 19 aprilie 2007.

Având în vedere hotărârea Parlamentului, președintele Camerei Deputaților solicită Curții Constituționale să constate existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României, urmând ca funcția de președinte interimar să fie preluată de președintele Senatului, domnul Nicolae Văcăroiu.

La cerere este anexată Hotărârea Parlamentului României nr. 20/2007 privind suspendarea din funcție a Președintelui României, procesul-verbal întocmit de birourile permanente ale celor două Camere ale Parlamentului, prin care s-a constatat rezultatul votului, precum și scrisoarea prin care Președintele României a fost invitat să participe la ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din data de 19 aprilie 2007, propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, domnul Traian Băsescu, raportul Comisiei comune de anchetă a Parlamentului, ca urmare a propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României, Avizul consultativ nr. 1 din 5 aprilie 2007 al Curții Constituționale și stenograma ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului din 19 aprilie 2007.

Prin Adresa nr. 1.356 din 20 aprilie 2007, înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 3.793 din 20 aprilie 2007, domnul Traian Băsescu a formulat contestație prin care solicită să se constate neîndeplinirea condițiilor procedurale de suspendare a sa din funcția de Președinte al României. Se apreciază că, în dezbaterile din data de 19 aprilie 2007 privind suspendarea din funcție a Președintelui României, Parlamentul „nu a adus niciun fel de date noi și informații cu privire la demersul suspendării”, de natură să schimbe avizul negativ dat de Curtea Constituțională la data de 5 aprilie 2007. Prin urmare, domnul Traian Băsescu consideră că Parlamentul a hotărât suspendarea sa din funcția de Președinte al României „fără să constate existența acelor fapte grave de încălcare a Constituției

pentru care Președintele României poate fi suspendat în condițiile art. 95 din Constituție“. În concluzie, solicită ca, în temeiul art. 95 alin. (1), coroborat cu art. 146 lit. g) din Constituție, să se constate neîndeplinirea condițiilor procedurale de suspendare a sa din funcția de Președinte al României.

CURTEA,

având în vedere prevederile art. 146 lit. g) din Constituție, precum și ale art. 44 și art. 45 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, este competentă să constate existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.

Propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României, formulată, în temeiul art. 95 din Constituția României, de 182 de deputați și senatori, a fost prezentată în ședința comună a Camerei Deputaților și a Senatului la data de 28 februarie 2007. Prin Adresa înregistrată la Senat sub nr. 172 din 21 martie 2007 și la Camera Deputaților sub nr. 821/1/B.O. din 21 martie 2007, cele două Camere ale Parlamentului au înaintat Curții Constituționale propunerea de suspendare din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu, în vederea emiterii avizului consultativ. Adresa a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr. 2.553 din 21 martie 2007, formând obiectul Dosarului nr. 384H/2007. Cele două Camere ale Parlamentului au solicitat Curții Constituționale, în temeiul dispozițiilor art. 146 lit. h) din Constituție și ale art. 42 și art. 43 din Legea nr. 47/1992, să dea aviz consultativ cu privire la propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României.

Luând în dezbateră propunerea de suspendare a domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României, la data de 5 aprilie 2007, Curtea Constituțională a dat Avizul consultativ nr. 1, potrivit căruia propunerea „se referă la acte și fapte de încălcare a Constituției, săvârșite în exercițiul mandatului, care, însă, prin conținutul și consecințele lor, nu pot fi calificate drept grave, de natură să determine suspendarea din funcție a Președintelui României, în sensul prevederilor art. 95 alin. (1) din Constituție.

Rămâne ca Parlamentul să decidă, pe baza datelor și a informațiilor care îi vor fi prezentate cu ocazia dezbaterilor, asupra existenței și gravității faptelor pentru care s-a propus suspendarea din funcție a Președintelui României, în concordanță cu dispozițiile art. 95 din Constituție“.

În conformitate cu dispozițiile art. 43 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Avizul consultativ nr. 1 din 5 aprilie 2007 a fost comunicat Președintelui României, precum și președinților celor două Camere ale Parlamentului, cu Adresa nr. 3.552 din 17 aprilie 2007, iar în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 258 din 18 aprilie 2007.

În temeiul dispozițiilor art. 95 din Constituție și ale art. 66—68 din Regulamentul ședințelor comune ale

Camerei Deputaților și Senatului, propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, domnul Traian Băsescu, a fost dezbătută în ședința comună a celor două Camere ale Parlamentului din data de 19 aprilie 2007. Prin Adresa din 18 aprilie 2007, în conformitate cu prevederile art. 95 din Constituția României, domnul Traian Băsescu a fost invitat să participe la dezbateră, însă din cuprinsul stenogramei ședinței se constată că nu a dat curs invitației.

Din stenogramă se mai reține că, la dezbateră propunerii de suspendare din funcție a Președintelui României, și-au exprimat și susținut opiniile reprezentanți ai grupurilor parlamentare și parlamentari independenți, iar proiectul de hotărâre privind suspendarea domnului Traian Băsescu din funcția de Președinte al României a fost supus votului secret, exprimat prin bile. Prin Hotărârea nr. 20 privind suspendarea din funcție a Președintelui României, adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 19 aprilie 2007, s-a hotărât:

„Art. 1. — Domnul Traian Băsescu se suspendă din funcția de Președinte al României.

Art. 2. — Hotărârea se comunică Curții Constituționale pentru a constata existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.“

Din procesul-verbal referitor la rezultatul votului asupra proiectului de hotărâre privind suspendarea din funcție a Președintelui României, încheiat la data de 19 aprilie 2007, rezultă următoarele:

— numărul total al deputaților și senatorilor:	465
— numărul deputaților și senatorilor prezenți:	448
— numărul total de voturi exprimate:	440
— voturi nule:	10
— numărul parlamentarilor prezenți care nu au votat:	8
— numărul total de voturi valabil exprimate:	430
din care:	
— voturi pentru adoptarea proiectului de hotărâre:	322
— voturi contra proiectului de hotărâre:	108

Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României s-a adoptat cu votul majorității deputaților și senatorilor, minimul necesar fiind de 233 de voturi pentru.

Procesul-verbal din 19 aprilie 2007 este semnat de membrii birourilor permanente ale celor două Camere ale Parlamentului.

În ceea ce privește contestația formulată de domnul Traian Băsescu, Președintele României, prin care solicită să se constate neîndeplinirea condițiilor procedurale de suspendare a sa din funcția de Președinte al României, Curtea Constituțională constată că în cadrul procedurii de constatare a împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României potrivit art. 146 lit. g) din Constituție nu există nicio cale de atac. Așadar, Curtea reține că este inadmisibilă contestația formulată de domnul Traian Băsescu, prin care solicită să se constate neîndeplinirea condițiilor procedurale de suspendare a sa din funcția de Președinte al României.

Având în vedere dispozițiile art. 146 lit. h) și g) și ale art. 98 alin. (1) din Constituție, precum și ale art. 44 și art. 45 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

HOTĂRĂȘTE:

1. Se respinge, ca inadmisibilă, contestația formulată de domnul Traian Băsescu împotriva hotărârii de suspendare a sa din funcția de Președinte al României.

2. Constată că procedura privind suspendarea din funcția de Președinte al României a domnului Traian Băsescu a fost respectată.

3. Constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României.

4. Constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 98 alin. (1) din Constituție, interimatul funcției de Președinte al României se asigură de președintele Senatului, domnul Nicolae Văcăroiu.

Definitivă.

Prezenta hotărâre se comunică Parlamentului și Guvernului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 20 aprilie 2007 și la ea au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acșinte Gaspar, Kozsokár Gábor, Petre Ninosu, Șerban Viorel Stănoiu și Tudorel Toader, judecători.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 152465